

Rolnummer : 269
Arrest nr. 27/92 van 2 april 1992

A R R E S T

In zake :   het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van
                  het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 31
                  juli 1990 betreffende het onderwijs-II, inge-
                  steld door de v.z.w. Onderwijsinrichtingen
                  van de Zusters der Christelijke Scholen en
                  andere.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters J. Delva en I. Pétry,
en de rechters J. Wathelet, D. André, F. Debaedts, L. De
Grève, L.P. Suetens, M. Melchior, H. Boel, L. François,
bijgestaan door de griffier L. Potoms,
onder voorzitterschap van voorzitter J. Delva,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

*

*

I. *Onderwerp*

Bij verzoekschrift van 14 februari 1991 aan het Hof verzonden bij ter post aangetekende brief van 15 februari 1991, is beroep tot vernietiging ingesteld van de hierna vermelde artikelen van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II (B.S. van 18 augustus 1990) :

- artikel 2, § 1, in de mate dat dit artikel voor de bepaling van de werkingsmiddelen van het gemeenschapsonderwijs en van het gesubsidieerd onderwijs uitgaat van de in de begroting van het vorige begrotingsjaar bedoelde bedragen voor werkingsmiddelen;
- artikel 4;
- artikel 17, § 1, tweede en derde zin;
- artikel 18, § 1;
- artikel 20, 1°, in de mate dat dit artikel in het vervangen artikel 17, § 1, van de wet van 29 mei 1959 de percentages bepaalt ten belope waarvan de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs de investeringen inzake de schoolgebouwen subsidieert;
- artikel 25;
- artikel 26, tweede zin,

door :

1. De v.z.w. Onderwijsinrichtingen van de zusters der christelijke scholen, met zetel te 2290 Vorselaar, Markt 19,
2. de v.z.w. Provinciaaloot der broeders van liefde,

- met zetel te 9000 Gent, Stropstraat 119,
3. de v.z.w. Middelbaar en normaal onderwijs van het bisdom Hasselt, met zetel te 3500 Hasselt, Vrijwilligersplein 14,
  4. de v.z.w. Don Bosco Onderwijscentrum, met zetel te 1150 Brussel, Fr. Gaystraat 129,
  5. de v.z.w. Comité voor onderwijs, annuntiaten Heverlee, met zetel te 3001 Heverlee (Leuven), Naamsestraat 355,
  6. de v.z.w. Instituut voor verpleegkunde Sint-Vincentius te Gent, met zetel te 9000 Gent, Molenaarsstraat 22,
  7. de v.z.w. Hoger instituut voor paramedische beroepen Sint-Vincentius te Gent, met zetel te 9000 Gent, Sint Lievenspoort-straat 143,
  8. de v.z.w. O.-L.-Vrouw ten doorn te Eeklo, met zetel te 9900 Eeklo, Zuidmoerstraat 125,
  9. de v.z.w. Scholen de Hagewinde te Lokeren, met zetel te 9160 Lokeren, Torenstraat 15,
  10. de v.z.w. Diocesaan schoolcomite Denderstreek-Noord, met zetel te 9200 Dendermonde, Kerkstraat 60,
  11. de v.z.w. Katholiek Onderwijs Anderlecht, met zetel te 1070 Brussel, Dokter Jacobsstraat 67,
  12. de v.z.w. Vrij Technisch Instituut, met zetel te 3500 Hasselt, Schrijnwerkersstraat 7,
  13. de v.z.w. Sint-Amanscollege-Noord, met zetel te 8500 Kortrijk, Diksmuidekaai 6,
  14. de v.z.w. Centraal Katholiek Schoolcomite van Antwerpen, met zetel te 2000 Antwerpen, Otto Veniusstraat 22,

II. *Rechtspleging*

Bij beschikking van 18 februari 1991 heeft de voorzitter in functie, conform de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het

Arbitragehof, de leden van de zetel aangewezen.

De rechters-verslaggevers F. Debaedts en D. André hebben op 21 februari 1991 geoordeeld dat er geen toepassing diende te worden gemaakt van de artikelen 71 en 72 van de organieke wet.

Van het beroep is conform artikel 76, § 4, van de organieke wet kennisgeving gedaan bij ter post aangetekende brieven van 14 maart 1991.

Het bij artikel 74 van de organieke wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 14 maart 1991.

Bij beschikking van 27 maart 1991 heeft voorzitter Delva de zaak voorgelegd aan het Hof in voltallige zitting.

De Franse Gemeenschapsexecutieve en de Vlaamse Exe-
cutieve hebben ieder een memorie ingediend op respectievelijk 17 en 29 april 1991.

Van die memories is conform artikel 89 van de organieke wet kennisgeving gedaan bij ter post aangetekende brieven van 6 juni 1991.

Verzoekers hebben een memorie van antwoord ingediend op 5 juli 1991.

Bij beschikkingen van 2 juli 1991 en 23 januari 1992 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest moet worden gewezen, verlengd tot respectievelijk 15 februari en 15 augustus 1992.

Bij beschikking van 19 december 1991 heeft het Hof

beslist dat de zaak in gereedheid is en heeft het de dag van de terechtzitting bepaald op 23 januari 1992.

Van die beschikking is aan de partijen kennis gegeven en van de datum van de terechtzitting zijn hun advocaten verwittigd bij ter post aangetekende brieven van 19 december 1991.

Ter terechtzitting van 23 januari 1992 :

- zijn verschenen :

Mr. P. Lemmens, advocaat bij de balie te Brussel, voor verzoekers, voornoemd;

Mr. K. Geelen, advocaat bij de balie te Hasselt, voor de Vlaamse Executieve, Jozef II-straat 30, 1040 Brussel;

Mr. V. Thiry, advocaat bij de balie te Luik, voor de Franse Gemeenschapsexecutieve, Kunstlaan 19 AD, 1040 Brussel;

- hebben de rechters-verslaggevers F. Debaedts en D. André verslag uitgebracht;

- zijn voornoemde advocaten gehoord;

- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. *Onderwerp van de bestreden bepalingen*

Artikel 2, § 1, van het decreet van 31 juli 1990 handelt over de berekeningswijze van de werkingsmiddelen van het gemeenschapsonderwijs en van het gesubsidieerde onderwijs. Uitgangspunt voor die berekeningswijze zijn de bedragen die voor beide onderwijsnetten in het vorige begrotingsjaar werden uitgetrokken. Deze bedragen worden dan vermenigvuldigd met een in artikel 2, § 1, van het decreet omschreven aanpassingscoëfficiënt. De verzoekende partijen vechten dit artikel aan in de mate dat voor het berekenen van de werkingsmiddelen wordt uitgegaan van de in de begroting van het vorige jaar opgenomen bedragen voor de werkingsmiddelen.

Artikel 4 van het decreet kent het gemeenschapsonderwijs langs de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs een krediet toe om zelf in het eigenaarsonderhoud van zijn gebouwen te voorzien.

Artikel 17, § 1, eerste zin van het decreet bepaalt dat de jaarlijks in het decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap vastgelegde middelen bestemd voor investeringen in onroerend goed in het onderwijs, over het gesubsidieerd vrij onderwijs, het gesubsidieerd officieel onderwijs en het gemeenschapsonderwijs worden verdeeld naar rato van de vervangingswaarde van de schoolgebouwen van elk vermeld net. Volgens de derde zin van de hoger vermelde paragraaf is de " dekkingsgraad " in het gesubsidieerde onderwijs 70 % in het basisonderwijs en 60 % in de overige onderwijsniveaus en de psycho-medisch-sociale centra tegenover, luidens de tweede zin van die paragraaf, 100 % in het gemeenschapsonderwijs.

Artikel 18, § 1, van het decreet legt voor de begrotingsjaren 1991 tot 1995 voor elk van de netten de

investeringsbedragen voor onroerende investeringen vast.

Artikel 20, 1°, van het decreet vervangt paragraaf 1 van artikel 17 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, zelf gewijzigd door het decreet van 5 juli 1989, door de volgende bepaling :

" § 1. Onverminderd het bepaalde in artikel 13, § 2 heeft de Dienst voor Infrastructuur van het Gesubsidieerd Onderwijs als opdracht de aankoop en de bouw-, moderniserings-, uitbreidings-, geschiktmakingswerken en de eerste uitrusting te subsidiëren van gebouwen bestemd voor de gesubsidieerde onderwijsinstellingen, psycho-medisch-sociale centra of internaten ten belope van 70 % voor het gewoon en buitengewoon basisonderwijs en ten belope van 60 % voor de andere onderwijsniveaus en de psycho-medisch-sociale-centra."

De verzoekende partijen vechten deze bepaling aan in de mate dat ze in het vervangen artikel 17, § 1, van de wet van 29 mei 1959 de percentages bepaalt ten belope waarvan de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs de investeringen inzake schoolgebouwen subsidieert.

Artikel 25 van het decreet bepaalt dat de investeringsmiddelen van het gemeenschapsonderwijs tot 1995 jaarlijks zullen worden aangevuld met de in het artikel bepaalde bedragen.

Artikel 26, tweede zin, van het decreet bepaalt dat artikel 20, 1°, van het decreet voor de gesubsidieerde instellingen behorend tot het gemeentelijk en provinciaal onderwijs, samen in werking treedt met het decreet waarbij aan de gemeenten en de provincies voor hun onroerende investeringen inzake onderwijs toegang wordt verleend tot het Investeringsfonds. In afwachting

van de inwerkingtreding van dit laatste decreet blijft de regeling van artikel 17, § 1, b, van de wet van 29 mei 1959, gewijzigd door het decreet van 5 juli 1989, van kracht. Krachtens die laatste bepaling kunnen de gemeentelijke en provinciale onderwijsinstellingen op alle niveaus ten belope van 60 % worden gesubsidieerd en kunnen ze daarenboven voor de overige 40 % rentesubsidies bekomen ten bedrage van het verschil tussen de marktrente en 1,25 %.

IV. *In rechte*

Ten aanzien van de ontvankelijkheid van de vordering

- 1.A.1. De verzoekende partijen steunen hun belang bij het instellen van het beroep op het feit dat elk van hen een inrichtende macht is van een of meer instellingen van het gesubsidieerd vrij onderwijs. Als zodanig zijn ze rechtstreeks en ongunstig geraakt door bepalingen die de subsidiëring van de werkingsmiddelen en de onroerende investeringen betreffen. Bovendien is aan de publicatievereisten van de V.Z.W.-wet voldaan en is de beslissing tot het instellen van het beroep binnen de termijn door het bevoegde orgaan genomen.
- 1.A.2. De Vlaamse Executieve stelt dat de verzoekende partijen ieder afzonderlijk dienen aan te tonen waarin hun belang door elk van de bestreden bepalingen wordt geschaad.

De Vlaamse Executieve betwist ook het belang dat de verzoekende partijen zouden hebben bij de vernietiging van de artikelen 17, § 1, tweede en derde zin, 25 en 26, tweede zin, van het bestreden decreet daar niet wordt aangetoond dat de

vernietiging van die bepalingen voor hen enig voordeel oplevert.

1.A.3. De verzoekende partijen betogen in hun memorie van antwoord dat elk van de aangevochten bepalingen regels m.b.t. de overheidstussenkomst ten voordele van verstrekkers van onderwijs bevat. In zoverre die bepalingen aan de instellingen van het gesubsidieerd vrij onderwijs middelen ontzeggen welke wel aan het gemeenschapsonderwijs en/of het gesubsidieerd officieel onderwijs worden toegekend, raken zij de bedoelde instellingen rechtstreeks en ongunstig in hun rechtssituatie als onderwijsverstrekkers die voor subsidiëring in aanmerking komen. Dat dit wel degelijk het geval is, pogen de verzoekende partijen daarna artikel per artikel aan te tonen.

Voor het overige betogen de verzoekende partijen dat het feit dat er ten gevolge van de vernietiging van sommige bepalingen, de kans bestaat dat andere voor hen meer gunstige criteria voor de verdeling van de voor onderwijs beschikbare geldmiddelen zullen worden toegepast, hun belang voldoende verantwoordt.

1.B. De verzoekende partijen zijn inrichtende machten van één of meer instellingen van vrij gesubsidieerd onderwijs. Als zodanig kunnen zij rechtstreeks en ongunstig geraakt worden door bepalingen die de financiering van de onderwijsinstellingen betreffen.

Bovendien volgt uit de enkele omstandigheid dat de verzoekende partijen, ten gevolge van een vernietiging, een nieuwe kans zouden krijgen op een andere, voor hen voordeliger, subsidieregeling inzake schoolgebouwen, dat zij er belang bij hebben om die bepalingen te bestrijden.

Ten aanzien van de ontvankelijkheid van de memorie van de Executieve van de Franse Gemeenschap

2.A. De verzoekende partijen stellen in hun memorie van antwoord vragen naar de ontvankelijkheid van de memorie van de Executieve van de Franse Gemeenschap. Het zou gaan om een louter formele memorie die het standpunt van die partij niet doet kennen, wat afbreuk doet aan het recht op repliek van de verzoekende partijen. In ieder geval zou een eventuele memorie van antwoord uitgaande van de Executieve van de Franse Gemeenschap uit de debatten dienen te worden geweerd.

2.B. In haar " memorie " verklaart de Executieve van de Franse Gemeenschap tussen te komen en voorlopig te verwijzen naar de wijsheid van het Hof, onder voorbehoud van nadere stellingname in een memorie van antwoord.

Ondanks haar summier karakter kan die " memorie " aangemerkt worden als een memorie in de zin van artikel 85 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

Over de grond van de zaak

1. *Eerste middel*

- A -

3.A.1. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 6, 6bis en 17, van de Grondwet doordat artikel 2, § 1, van het aangevochten decreet bepaalt dat de werkingsmiddelen van enerzijds het gemeenschapsonderwijs en anderzijds het

gesubsidieerde onderwijs jaarlijks bepaald worden door de in de begroting van het vorige begrotingsjaar bedoelde bedragen voor werkingsmiddelen met twee nader bepaalde aanpassingscoëfficiënten te vermenigvuldigen. Deze bepaling heeft volgens de verzoekende partijen tot gevolg dat de werkingsmiddelen per leerling in het gemeenschapsonderwijs 3,08 maal meer bedragen dan in het gesubsidieerde onderwijs. Dit verschil in behandeling zou niet steunen op een wettig doel daar beide onderwijsnetten hetzelfde onderwijs volgens dezelfde normen verstrekken en allebei gehouden zijn om kosteloos toegang tot het onderwijs te verstrekken tot het einde van de leerplicht. De verschillen die tussen de instellingen van het gemeenschapsonderwijs en het vrij gesubsidieerd onderwijs bestaan, zijn niet pertinent voor de invoering van een onderscheid in de toekenning van werkingsmiddelen. In ieder geval staat de toekenning van 3,08 maal meer werkingsmiddelen per leerling in het gemeenschapsonderwijs dan in het gesubsidieerde onderwijs, niet in een redelijk evenredigheidsverband tot het nagestreefde doel.

De verzoekende partijen betogen dat de bestreden bepaling enkel tot gevolg heeft dat het verschil in werkingskredieten tussen het gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerde onderwijs niet verder uit elkaar groeit, maar dit verschil geenszins verkleint doch wel bestendigt, zodat de bestaande discriminatie blijft bestaan, wat de verzoekers aan de hand van concrete cijfergegevens pogen aan te tonen. Zij verwijzen tevens naar een verklaring van de Gemeenschapsminister van Onderwijs waaruit zou blijken dat die Minister zich bewust was van die

ongelijkheid en vragen stelde over de conformiteit ervan met artikel 17, § 4, van de Grondwet.

De verzoekende partijen herinneren vervolgens aan de door het Hof gegeven definitie van het gelijkheidsbeginsel en zijn van mening dat het bestreden onderscheid niet voldoet aan de door het Hof gehanteerde toetsingscriteria. Het criterium van de verschillende aard van de onderscheiden inrichtende machten is volgens de verzoekende partijen noch aangepast aan het nagestreefde doel, noch daarmee evenredig.

De toekenning van werkingsmiddelen strekt er immers toe een behoorlijke onderwijsverstrekking mogelijk te maken, met eerbiediging van de keuzevrijheid van de ouders en de verzekering van de kosteloosheid van het onderwijs tot aan het einde van de leerplicht. Ongeacht de aard van hun inrichtende macht zijn alle onderwijsinrichtingen die door de Gemeenschap opgericht of gesubsidieerd zijn aan ongeveer dezelfde normen onderworpen en hebben zij ongeveer dezelfde behoeften wat de financiering van hun werking betreft. De aard van de inrichtende machten kan derhalve volgens de verzoekende partijen geen pertinent motief opleveren om een verschillende behandeling i.v.m. de toekenning van werkingsmiddelen te verantwoorden. In ieder geval worden de gesubsidieerde onderwijsinstellingen benadeeld in een verhouding die geen enkel evenredigheidsverband vertoont met de aard van de inrichtende machten, daar de redelijke behoeften van de gemeenschapsinstellingen op verre na niet driemaal meer kunnen bedragen dan de behoeften van gesubsidieerde instellingen. De enige verklaring voor die verhouding lijkt te liggen in een

" politieke keuze ", die niet voldoende is om het onderscheid tussen de onderwijsinrichtingen ook grondwettelijk te verantwoorden.

- 3.A.2. De Vlaamse Executieve betoogt in de eerste plaats dat het verschil in behandeling voortvloeit uit een verschil in werkingsmiddelen zoals opgenomen in de begroting uit het verleden en niet uit het bestreden artikel, zodat het middel alleen al daarom ongegrond dient te worden verklaard.

Vervolgens betwist de Vlaamse Executieve dat er sprake zou zijn van een niet-gerechtigde ongelijke behandeling. Ten onrechte zouden de verzoekende partijen het bedrag van de werkingsmiddelen enkel relateren aan het leerlingenaantal, terwijl met tal van andere kenmerken rekening gehouden dient te worden.

De Executieve merkt op dat de opportuniteit van een wettelijke regeling niet doorheen de toetsing aan het gelijkheidsbeginsel in vraag mag worden gesteld. Er dient enkel te worden nagegaan of er een objectief en redelijk verantwoord criterium van onderscheid bestaat, waarbij de eigen karaktertrekken van de inrichtende machten in acht dienen te worden genomen. Volgens de Executieve is zulk objectief en redelijk verantwoord criterium wel degelijk aanwezig. In dit verband wordt verwezen naar de eigen karakteristieken van gemeenschapsonderwijs en gesubsidieerd onderwijs. Het gemeenschapsonderwijs is een openbare dienst in de organieke betekenis van het woord. Het gemeenschapsonderwijs dient in te staan voor een voldoende onderwijsaanbod, waarbij de Gemeenschap rekening dient te houden met de geografische en sociologische inplanting van de scholen. De

Gemeenschap dient een keuze tussen godsdienstonderwijs of onderwijs in niet-confessionele zedenleer aan te bieden. Tevens dient men rekening te houden met het feit dat voornamelijk in het gemeenschapsonderwijs kleine scholen bestaan om een voldoende onderwijsaanbod en een vrije keuze mogelijk te maken. Daarenboven is het gemeenschapsonderwijs sterk verbonden met de Gemeenschap terwijl in het gesubsidieerd onderwijs de Gemeenschap instellingen subsidieert met een eigen inrichtende macht, geheel los van de Gemeenschap. Tenslotte verschilt de rechtspositie van de personeelsleden in beide netten in aanzienlijke mate.

Volgens de Executieve laten al die karakteristieken een onderscheiden behandeling toe i.v.m. de toekenning van werkingsmiddelen. Op de eerste plaats dient de inrichtende macht zelf in te staan voor de met het ingerichte onderwijs gepaard gaande financiële last ; van de overheid kan niet verwacht worden dat ze die last integraal op zich neemt. Subsidiëring is essentieel een toelage, die gevoegd wordt bij de financiële middelen die door de inrichtende macht zelf dienen te worden aangebracht. De overheidstussenkomst is slechts subsidiair en ondersteunend. Daarbij komt dat de overheid instaat voor een verantwoorde aanwending der middelen en het vastleggen van een onderwijskader.

- 3.A.3. In hun memorie van antwoord betogen de verzoekende partijen in de eerste plaats dat, al vloeit het verschil in behandeling voort uit een verschil in werkingsmiddelen zoals opgenomen in een begroting uit het verleden, het juist het bestendigen van dit verschil is dat door het Hof dient te worden

getoetst.

Op het argument van de Executieve dat de subsidiaringsverplichting van de overheid slechts subsidiair is, antwoorden de verzoekende partijen dat uit artikel 17 van de Grondwet een positieve verplichting voor de overheid voortvloeit : in zoverre artikel 17, § 1, van de Grondwet bepaalt dat de Gemeenschap de keuzevrijheid van de ouders waarborgt, legt het aan de Gemeenschap de verplichting op om ervoor te zorgen dat de keuzevrijheid effectief bestaat, wat o.m. veronderstelt dat de overheid vrije onderwijsinstellingen subsidieert.

Bovendien waarborgt artikel 17, § 3, van de Grondwet de kosteloze toegang tot het onderwijs tot het einde van de leerplicht. In het raam van die grondwettelijke kosteloosheid van het onderwijs tot het einde van de leerplicht, heeft de Gemeenschap de plicht de kosten van die kosteloosheid zelf te dragen, met eerbiediging van het grondwettelijk recht op vrije schoolkeuze van de ouders. De overheidsfinanciering kan niet subsidiair en ondersteunend zijn t.a.v. onderwijs dat volgens de Grondwet kosteloos moet zijn, maar zij is noodzakelijk een grondwettelijke verplichting voor de Gemeenschap.

Al is de plicht om onderwijs in te richten of te subsidiëren niet onbeperkt, dan dient de overheid bij haar optreden in ieder geval het gelijkheidsbeginsel in acht te nemen ten aanzien van alle studenten, ouders of personeelsleden. De " verantwoorde aanwending van de middelen " of de " vastlegging van een onderwijskader " doet hieraan niets af. De bekritiseerde ongelijke

behandeling schendt niet enkel artikel 17, § 4, van de Grondwet maar ook artikel 17, § 1, van de Grondwet door onrechtstreeks druk uit te oefenen op de keuzevrijheid van de ouders.

De verzoekende partijen wijzen er vervolgens op dat de door hen aangeklaagde " wanverhouding " tevens dient te worden beoordeeld in het licht van het Schoolpact. Toentertijd werd de grootte van de werkingstoelagen voor de gesubsidieerde scholen op 75 % van de werkingkosten per leerling van het Rijksonderwijs geschat, rekening houdend met het feit dat het rijksonderwijs de vrije keuze tussen godsdienstonderricht en niet-confessionele zedenleer dient aan te bieden en met het feit dat het rijksonderwijs in 1958 een gunstiger regeling genoot inzake schoolbevolkingsnormen. De verzoekende partijen merken op dat er thans geen verschil meer bestaat inzake schoolbevolkingsnormen zodat de gemiddelde klasbevolking thans niet veel meer kan verschillen tussen de onderscheiden onderwijsnetten. Wanneer men rekening houdt met de verplichting godsdienstonderricht of onderricht in niet-confessionele zedenleer te verstrekken, blijkt de ratio van 75 % te moeten worden opgetrokken tot 89,7 % voor het basisonderwijs, 76,7 % voor het buitengewoon onderwijs en 80 % voor het secundair onderwijs. In werkelijkheid bedragen de huidige coëfficiënten van de werkingstoelagen van het vrij gesubsidieerd onderwijs t.a.v. de gemiddelde werkingkosten per leerling van het gemeenschapsonderwijs 38,1 % voor het basisonderwijs, 36,8 % voor het buitengewoon onderwijs en 39,1 % voor het secundair onderwijs.

De verzoekende partijen merken op dat de vergelij-

king dient te worden gemaakt op basis van de gemiddelde bedragen per leerling die de Gemeenschap ter beschikking stelt van elk onderwijsnet en niet op basis van de absolute bedragen van de werkingstoelagen. De ongelijkheid bestaat erin dat het vrij gesubsidieerd onderwijs slechts 37 % ontvangt van de werkingmiddelen per leerling van het gemeenschapsonderwijs.

Verder wordt opgemerkt dat, om te beoordelen of het onderscheid gesteund is op een objectieve en redelijke rechtvaardiging, het niet voldoende is te verwijzen naar de verschillende aard van de inrichtende machten, maar dat ook dient te worden aangetoond dat die karakteristieken het verschil in behandeling ook effectief verantwoorden. Een loutere opsomming van die verschillende karakteristieken van de inrichtende machten volstaat niet.

De verzoekende partijen zijn in dit verband van oordeel dat de door de Vlaamse Executieve aangevoerde eigen karakteristieken van het gemeenschapsonderwijs het verschil in toegekende werkingmiddelen nauwelijks of niet kan verantwoorden.

In zoverre wordt opgeworpen dat de Gemeenschap dient te zorgen voor een voldoende onderwijsaanbod en de vrije keuze, dient te worden opgemerkt dat het gemeenschapsonderwijs niet alleen staat om de vrije keuze te waarborgen van ouders die niet-confessioneel onderwijs wensen voor hun kinderen : ook neutrale provinciale, gemeentelijke of vrije scholen waarborgen die vrije schoolkeuze.

In zoverre de Executieve wijst op het toezicht dat

op het gemeenschapsonderwijs wordt uitgeoefend, merken de verzoekende partijen op dat het vrij onderwijs evenzeer aan het toezicht van de Gemeenschap is onderworpen. Het bijkomend toezicht dat de Executieve kan uitoefenen op het gemeenschapsonderwijs heeft bovendien geen weerslag op de kosten van dat onderwijs.

Dit laatste geldt volgens de verzoekers ook voor het verschil in rechtspositie van de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs en het vrij gesubsidieerd onderwijs.

Wat het doel van de bestreden bepaling betreft - het toekennen aan alle onderwijsinstellingen van voldoende werkingsmiddelen -, toont de Executieve volgens de verzoekende partijen niet aan dat het criterium van onderscheid (gemeenschapsonderwijs t.o.v. gesubsidieerd onderwijs) pertinent zou zijn. Integendeel, indien het de bedoeling van het decreet is aan alle onderwijsinstellingen voldoende werkingsmiddelen toe te kennen, dan ziet men niet in waarom sommige onderwijsinstellingen slechts toelagen ontvangen ten belope van een bedrag dat hun niet toelaat alle werkingskosten te dekken. Bovendien toont de Executieve helemaal niet aan dat de verschillen tussen het gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerde onderwijs de omvang van de aangevoerde ongelijkheid - een verhouding van 3 tot 1 - zouden kunnen rechtvaardigen.

2. *Tweede middel*

- 4.A.1. In een tweede middel wordt de schending van de artikelen 6, 6bis en 17, § 4, van de Grondwet aangevoerd doordat krachtens dit artikel jaarlijks

een krediet in de dotatie van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs wordt ingeschreven ten einde het gemeenschapsonderwijs in staat te stellen zelf in het eigenaarsonderhoud van zijn gebouwen te voorzien, terwijl het gesubsidieerde onderwijs geen aanspraak kan maken op zulk een krediet. Volgens de verzoekende partijen wordt hierdoor het gelijkheidsbeginsel geschonden daar het betwiste krediet het gemeenschapsonderwijs toelaat het gehele bedrag van zijn werkingsmiddelen volledig aan zijn werking te besteden, terwijl het gesubsidieerde onderwijs omwille van het ontbreken van zulk een krediet verplicht is een deel van zijn werkingstoelagen te besteden aan het eigenaarsonderhoud van zijn gebouwen. Al steunt het onderscheid op een verschil in karakteristieken tussen de inrichtende machten, toch is het van die omvang dat het comparatief nadeel voor de instellingen van het gesubsidieerde onderwijs dat eruit voortvloeit, op hen een last legt die niet evenredig is met het nagestreefde doel.

- 4.A.2. De Vlaamse Executieve verwijst naar haar argumentatie betreffende het eerste middel. Daarenboven wijst de Executieve erop dat de gebouwen van het gemeenschapsonderwijs eigendom zijn van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, rechtspersoon die onder strikte controle van de Gemeenschap staat, terwijl in het gesubsidieerde onderwijs de Gemeenschap instellingen subsidieert met een eigen inrichtende macht, totaal los van de Gemeenschap. Tot slot is de Executieve van oordeel dat niet werd aangetoond dat de aangewende middelen redelijkerwijze niet evenredig zouden zijn met het beoogde doel.

4.A.3. In hun memorie van antwoord wijzen de verzoekende partijen erop dat de Executieve niet ontkent dat de bestreden regeling de gesubsidieerde inrichtingen ertoe verplicht de kosten van het eigenaarsonderhoud aan te rekenen op de werkingstoelagen. Aldus wordt niet aangetoond dat de bestreden bepaling een aanwijsbaar verband vertoont met het doel ervan, zijnde het toekennen van voldoende werkingsmiddelen aan alle instellingen. De kosten voor eigenaarsonderhoud zijn in beide netten dezelfde, en beide netten zijn onderworpen aan de verplichting kosteloos onderwijs tot aan het einde van de leerplicht te verstrekken. Evenmin wordt aangetoond waarom het noodzakelijk zou zijn een gelijksoortige toelage aan de gesubsidieerde inrichtingen te ontzeggen.

3. *Derde middel*

5.A.1. In een derde middel voeren de verzoekende partijen de schending van de artikelen 6, 6bis en 17, van de Grondwet aan doordat artikel 17, § 1, tweede en derde zin, van het bestreden decreet bij de toekenning van investeringskredieten voor onroerend goed rekening houden met een "dekkingsgraad" van 100 % in het gemeenschapsonderwijs, 70 % in het gesubsidieerde basisonderwijs en 60 % in de overige onderwijsniveaus en de psycho-medisch-sociale centra van het vrij gesubsidieerd onderwijs. In het Gemeenschapsonderwijs bedragen de middelen bestemd voor onroerende investeringen hierdoor 1,69 maal meer dan in het gesubsidieerde onderwijs.

De verzoekende partijen betogen dat het aldus gemaakte onderscheid geen wettig doel beoogt : beide soorten onderwijsinstellingen hebben immers

allebei gelijke behoeften inzake onroerende investeringen en zijn allebei gehouden kosteloze toegang tot het onderwijs te verstrekken tot het einde van de leerplicht, terwijl het verschil dat tussen die onderwijsinstellingen bestaat niet pertinent is t.a.v. het ingevoerde onderscheid en er in ieder geval een zodanig verschil in behandeling bestaat dat het comparatief nadeel voor de instellingen van het gesubsidieerd onderwijs op hen een last legt die niet in een redelijk evenredigheidsverband bestaat tot het nagestreefde doel. Hetzelfde geldt mutatis mutandis voor de in artikel 18, § 1, van het bestreden decreet bedoelde bedragen die het resultaat zijn van de toepassing van de in artikel 17, § 1, tweede en derde zin, van het decreet bepaalde " dekkingsgraden ".

De verzoekende partijen wijzen er nog op dat de verhouding inzake middelen geenszins door louter politieke overwegingen kan worden verantwoord.

- 5.A.2. De Vlaamse Executieve verwijst in de eerste plaats naar haar argumentatie m.b.t. het eerste middel. Ze voegt eraan toe dat, hoewel het gebouwenpatrimonium eigendom is van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, het gemeenschapsonderwijs nog sterk verbonden is met de Gemeenschap, o.m. gelet op het strikte toezicht op de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, terwijl in het gesubsidieerde onderwijs de gebouwen eigendom zijn van eigen inrichtende machten die geheel los staan van de Gemeenschap.

Aangaande het evenredigheidsbeginsel wijst de Executieve erop dat het gesubsidieerde onderwijs de leningswaarborg voor het gedeelte van de

investeringslast die ten laste van de inrichtende macht komt, als bijkomend voordeel blijft behouden.

- 5.A.3. In hun memorie van antwoord betogen de verzoekende partijen dat moet worden aangetoond dat de eigen karakteristieken van elk onderwijsnet effectief een aangepaste behandeling verantwoorden. Volgens de verzoekende partijen is aan die voorwaarde niet voldaan : de in het decreet bepaalde " dekkingsgraden " voor het gesubsidieerd onderwijs zijn louter willekeurig gekozen en weerspiegelen enkel een politiek compromis, waarin bezwaarlijk een objectieve verantwoording voor het gemaakte onderscheid kan worden gevonden.

De verzoekende partijen wijzen er vervolgens op dat de subsidiëring van gebouwen van het gesubsidieerd vrij onderwijs niet neerkomt op het doen aangroeien van privé-eigendom op staatskosten. De gesubsidieerde gebouwen verkrijgen immers een geaffecteerde bestemming en moeten aan tal van voorwaarden voldoen; bij de verkoop ervan wordt het niet-afgeschreven deel van het subsidiebedrag (afschrijving van 1/20 per jaar) gerecupereerd.

4. *Vierde middel*

- 6.A.1. Ook in het vierde middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 6, 6bis en 17, van de Grondwet, doordat artikel 25 van het aangevochten decreet bepaalt dat de investeringsmiddelen van het gemeenschapsonderwijs jaarlijks tot in het begrotingsjaar 1995 worden aangevuld zoals in dit artikel bepaald. Het bedrag van deze aanvullende middelen zou niet in een redelijke evenredigheids-

verhouding staan met het beoogde doel, het verschaffen aan het gemeenschapsonderwijs van een compensatie voor de afbouw van het personeel van het Gebouwenfonds. De verzoekende partijen betogen dat niet werd gepreciseerd in welke mate de personeelsafvloeiing een inspanning van het gemeenschapsonderwijs inhield en dat de bedoelde compensatie reeds ruimschoots gerealiseerd werd door de verkoop van gedesaffekteerde gebouwen welke voorheen door het gemeenschapsonderwijs werden aangewend.

6.A.2. De Vlaamse Executieve wijst erop dat de bestreden bepaling een compensatie vormt voor de daling van de beschikbare investeringsmiddelen. Voor het overige verwijst de Executieve naar de eigen karakteristieken van het gemeenschapsonderwijs en betoogt ze dat niet is aangetoond dat de aangewende middelen niet evenredig zouden zijn met het beoogde doel.

6.A.3. De verzoekende partijen betogen dat niet is aangetoond in welke mate de bedoelde personeelsafvloeiing een inspanning van het gemeenschapsonderwijs inhield, zodat de objectiviteit en pertinentie van het onderscheidingscriterium niet is aangetoond.

5. *Vijfde middel*

7.A.1. In het vijfde middel vechten de verzoekende partijen artikel 26, tweede zin, van het bestreden decreet aan wegens schending van de artikelen 6, 6bis en 17, § 4, van de Grondwet. Krachtens die bepaling kunnen de instellingen van het gemeentelijk en provinciaal onderwijs tot de inwerkingtreding van het decreet waarbij aan de

gemeenten en provincies voor hun onroerende investeringen inzake onderwijs toegang wordt verleend tot het Investeringsfonds, de vroegere regeling blijven genieten. Krachtens die regeling worden zij op alle niveaus ten belope van 60 % gesubsidieerd en kunnen zij daarenboven van de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs voor de overige 40 % rentesubsidies bekomen, ten bedrage van het verschil tussen de marktrente en 1,25 %. De verzoekende partijen betogen dat er door deze regeling een onderscheid ontstaat tussen de instellingen van het gesubsidieerd officieel onderwijs, die bovenop de subsidiëring van het kapitaal rentesubsidies blijven genieten, en de instellingen van het vrij gesubsidieerd onderwijs, die op dergelijke subsidies geen aanspraak kunnen maken. Dit onderscheid beoogt volgens de verzoekende partijen geen wettig doel, daar beide onderwijsinstellingen onderwijs verstrekken volgens dezelfde normen en allebei gehouden zijn kosteloze toegang tot het onderwijs te verschaffen tot het einde van de leerplicht, terwijl de verschillen die tussen die onderwijsinstellingen bestaan niet pertinent zijn voor de toekenning van middelen inzake onroerende investeringen. In ieder geval zou er, gelet op de omvang van de rentesubsidies, geen redelijk evenredigheidsverband bestaan tussen het aangewende middel en het nagestreefde doel.

- 7.A.2 Volgens de Vlaamse Executieve verliezen de verzoekende partijen uit het oog dat, hoewel ze geen rentetoelagen genieten voor het gedeelte van het investeringskapitaal waarvoor ze geen subsidie ontvangen, de subsidie voor investeringen in het basisonderwijs hoger is (70 procent) dan voor ge-

lijkaardige investeringen in het gesubsidieerd officieel onderwijs tijdens de overgangsregeling, waarbij rekening gehouden dient te worden met het feit dat het zwaartepunt van het officieel gesubsidieerd onderwijs gelegen is in het basisonderwijs.

De Vlaamse Executieve verwijst vervolgens naar de eigen karakteristieken van het gesubsidieerd officieel onderwijs die pertinent zijn voor het gemaakte onderscheid, m.n. het feit dat het gesubsidieerd officieel onderwijs belast is met een openbare dienst in de organieke betekenis van het woord en het verschil in rechtspositie van de personeelsleden van dit onderwijsnet.

- 7.A.3. De verzoekende partijen merken in de eerste plaats op dat, al is decreet betreffende " het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de provincies, de gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden gedaan " (*Belgisch Staatsblad*, 30 april 1991) ondertussen in werking getreden, de bestreden regeling in ieder geval van kracht is geweest vanaf 28 augustus 1990 t.e.m. 31 december 1990.

Verder betogen de verzoekende partijen aan de hand van een becijferd voorbeeld dat de regeling die geldt voor het vrij gesubsidieerd basisonderwijs minder gunstig is dan de overgangsregeling voor het gesubsidieerd officieel onderwijs.

Tot slot betogen de verzoekende partijen dat het niet voldoende is de eigen karakteristieken van de verschillende onderwijsinstellingen aan te halen,

maar dat tevens dient te worden aangetoond dat die karakteristieken de onderscheiden toelageregelingen kunnen verantwoorden, verantwoording die geenszins door de Vlaamse Executieve wordt gegeven.

- B -

3.B.1. Artikel 59bis, § 2, 2°, van de Grondwet, zoals het bij de herziening van 24 december 1970 was ingevoegd, reserveerde voor de bevoegdheid van de nationale wetgever ondermeer " wat betrekking heeft op de schoolvrede ". Het wegvallen van dat voorbehoud bij de herziening van 15 juli 1988 betekent niet dat die doelstelling zou zijn prijsgegeven, maar dat voor-

taan elke Gemeenschap, waarvan de onderwijsbevoegdheden zijn uitgebreid, erop moet toezien dat de schoolvrede, zoals zij thans in artikel 17 van de Grondwet is gewaarborgd, niet in het gedrang wordt gebracht.

3.B.2. Het grondwettelijk voorschrift inzake onderwijs is sinds de herziening van 15 juli 1988 neergelegd in artikel 17 van de Grondwet, behalve wat de respectieve bevoegdheden van de Staat en de Gemeenschappen betreft.

Deze bepaling luidt als volgt :

" § 1. Het onderwijs is vrij; elke preventieve maatregel is verboden; de bestraffing van de misdrijven wordt alleen door de wet of het decreet geregeld.

De Gemeenschap waarborgt de keuzevrijheid van de ouders.

De Gemeenschap richt neutraal onderwijs in. De neutraliteit houdt onder meer in, de eerbied voor de filosofische, ideologische of godsdienstige opvattingen van de ouders en de leerlingen.

De scholen ingericht door openbare besturen bieden, tot het einde van de leerplicht, de keuze aan tussen onderricht in een der erkende godsdiensten en de niet-confessionele zedenleer.

§ 2. Zo een Gemeenschap als inrichtende macht bevoegdheden wil overdragen aan een of meer autonome organen, kan dit slechts bij decreet, aangenomen met een tweederde-meerderheid.

§ 3. Iedereen heeft recht op onderwijs, met eerbiediging van de fundamentele rechten en vrijheden. De toegang tot het onderwijs is kosteloos tot het einde van de leerplicht.

Alle leerlingen die leerplichtig zijn, hebben ten laste van de Gemeenschap recht op een morele of religieuze opvoeding.

§ 4. Alle leerlingen of studenten, ouders, personeelsleden en onderwijsinstellingen zijn gelijk voor de wet of het decreet. De wet en het decreet houden rekening met objectieve verschillen, waaronder de eigen karakteristieken van iedere inrichtende macht, die een aangepaste behandeling verantwoorden.

§ 5. De inrichting, erkenning of subsidiëring van het onderwijs door de Gemeenschap wordt geregeld door de wet of het decreet ".

3.B.3. In de parlementaire voorbereiding van artikel 17

wordt vaak verwezen naar de in het Schoolpact en de wetten van 29 mei 1959, 11 juli 1973 en 14 juli 1975 erkende evenwichten, maar daaruit kan niet worden afgeleid dat artikel 17 enkel tot doel zou hebben gehad aan de in die bepalingen neergelegde beginselen grondwettelijke waarde te geven. Zoals de vierde paragraaf van artikel 17 uitdrukkelijk stelt, kunnen alleen objectieve verschillen, waaronder de eigen karakteristieken van iedere inrichtende macht, " een aangepaste behandeling " verantwoorden. Een dergelijke behandeling zou er evenwel niet toe mogen leiden dat de vrijheid van

onderwijs en de keuzevrijheid van de ouders, die door de eerste paragraaf van artikel 17 zijn gewaarborgd, in het gedrang worden gebracht. De enkele overweging dat een gedifferentieerde behandeling onder de vroegere wetgeving bestond, volstaat niet om vast te stellen dat zij op objectieve verschillen gegrond was en blijft.

Zodra echter objectieve verschillen bestaan die een verschillende behandeling verantwoorden, kan de decreetgever zich laten inspireren door de maatregelen waarmee de nationale wetgever vóór de gelijktijdige herziening van de artikelen 59bis en 17 van de Grondwet de schoolvrede had tot stand gebracht.

- 3.B.4. Verzoekende partijen die inrichtende machten van één of meer instellingen van het vrij gesubsidieerd onderwijs zijn, klagen in de aangevoerde middelen een ongelijke behandeling aan van die onderwijsinstellingen ten aanzien van andere onderwijsinstellingen.

Wat het eerste middel betreft

- 4.B.1.1. In het eerste middel wordt artikel 2, § 1, van het decreet van 31 juli 1990 aangevochten in de mate dat voor het toekennen van de werkingsmiddelen aan het gemeenschapsonderwijs enerzijds en aan het gesubsidieerd onderwijs anderzijds in die bepaling wordt uitgegaan van de in de begroting van het vorige jaar opgenomen bedragen. De decretale wetgever zou hierdoor een onderscheiden behandeling van die twee onderwijsnetten bestendigen.
- 4.B.1.2. Het feit dat diezelfde onderscheiden behandeling

reeds bestond in het verleden, ontslaat het Hof niet van de verplichting om die onderscheiden behandeling te toetsen aan grondwetsartikel 17, § 4, waarop de verzoekende partijen zich beroepen en dat, zoals gesteld onder 3.B.2 en 3.B.3, de aangelegenheid regelt.

4.B.2. Anders dan het gemeenschapsonderwijs, dat belast is met een openbare dienst in de organieke betekenis van het woord, is het gesubsidieerd vrij onderwijs een functionele openbare dienst, m.a.w. een dienst die ten behoeve van geheel de bevolking of een gedeelte ervan op privé-initiatief wordt georganiseerd met het oog op het vervullen van een taak van algemeen belang.

Daaruit vloeien enkele objectieve verschillen voort tussen het gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd vrij onderwijs :

- de Gemeenschap is, in tegenstelling tot andere inrichtende machten, ertoe gehouden bestendig in te staan voor een voldoende gespreid onderwijsaanbod op het gehele grondgebied;
- de instellingen van het gesubsidieerd vrij onderwijs zijn er niet toe verplicht, zoals de instellingen van het gemeenschapsonderwijs, alle kandidaat-leerlingen op te nemen; de mogelijkheid tot selectief optreden bestaat dus niet voor de inrichtende macht van het gemeenschapsonderwijs;
- de scholen ingericht door openbare besturen, o.m. door de Gemeenschap, zijn krachtens art.17, § 1, laatste lid, van de Grondwet ertoe gehouden tot het einde van de

leerplicht de keuze aan te bieden tussen onderricht in een der erkende godsdiensten en de niet-confessionele zedenleer.

Overigens zijn de werkingskosten slechts voor een deel functie van het leerlingental; wat onderhoud en school- en didactisch materieel betreft, zijn er per instelling kosten waarvan sommige los staan van de omvang van de instelling of niet toenemen in rechtstreekse verhouding tot het leerlingental.

- 4.B.3. Er bestaan voldoende objectieve verschillen die, in de huidige stand van zaken, een verschillende behandeling verantwoorden en die de decreetgever toelaten, zonder artikel 17, § 4, te schenden, zich te laten inspireren door de maatregelen waarmee de nationale wetgever vóór de gelijktijdige herziening van de artikelen 59bis en 17 van de Grondwet de schoolvrede had tot stand gebracht.

Het middel is niet gegrond.

Over het tweede , derde en vierde middel

- 5.B.1. In het tweede, derde en vierde middel klagen de verzoekende partijen een verschil in behandeling aan tussen het gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd onderwijs m.b.t. de kredieten voor het eigenaarsonderhoud van de gebouwen, die enkel aan het gemeenschapsonderwijs worden toegekend (tweede middel) en de toekenning van investeringskredieten voor onroerend goed (derde middel en vierde middel).
- 5.B.2. Het eigendomsstelsel waaraan schoolgebouwen zijn onderworpen varieert naargelang van de inrichtende

macht die er eigenaar van is. Immers, in het vrij gesubsidieerd onderwijs zijn schoolgebouwen eigendom van privaatrechtelijke rechtspersonen, terwijl zij in het gemeenschapsonderwijs aan een publiekrechtelijke rechtspersoon, de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs, die onder strikte controle van de Gemeenschap staat, toebehoren. Die eigen karakteristieken van iedere van de twee categorieën van inrichtende machten leveren een " objectief verschil " op dat een " aangepaste behandeling " verantwoordt, niet alleen wat betreft de toekenning van investeringskredieten maar ook die van kredieten voor het eigenaarsonderhoud, die beide in immobilinwaarde worden omgezet, de eerstgenoemde door ze te benutten voor de eigendomsverwerving van onroerend goed, de laatstgenoemde door ze aan te wenden voor de instandhouding van de waarde van onroerend goed waarvan de inrichtende macht eigenaar is.

5.B.3. Uit niets blijkt daarenboven dat het verschil in de toegekende investerings- en onderhoudskredieten voor de gebouwen, afbreuk zou doen aan de keuzevrijheid van de ouders of aan het evenwicht tussen de onderwijsinstellingen en bijgevolg aan de schoolvrede.

5.B.4. Het komt het Hof niet toe na te gaan of de door het decreet ingevoerde maatregelen opportuun of wenselijk zijn. Voor zover die maatregelen met het nagestreefde doel niet onevenredig zijn en met de behoeften inzake schoolgebouwen objectief rekening houden, behoort de keuze van de meest geschikte financieringsmethodes tot de beoordelingsbevoegdheid van de decreetgever.

Over het vijfde middel

- 6.B.1. Uit de enkele omstandigheid dat de verzoekende partijen, ten gevolge van een vernietiging, een kans zouden krijgen op een, voor hen voordeliger, subsidieregeling inzake schoolgebouwen, vloeit voort dat zij er belang bij hebben die bepalingen te bestrijden.
- 6.B.2. Krachtens de bestreden bepaling van artikel 26, tweede zin blijft de vroegere regeling voor de subsidiering van onroerende investeringen van de gesubsidiëerde instellingen behorend tot het gemeentelijk en provinciaal onderwijs van kracht tot de inwerkingtreding van het decreet waarbij aan de gemeenten en de provincies voor hun onroerende investeringen inzake onderwijs toegang wordt verleend tot het Investeringsfonds.

Die bepaling vindt haar grondslag in het feit dat op het ogenblik van de inwerkingtreding van het bestreden decreet, het decreet betreffende " het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de provincies, de gemeenten op de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden gedaan " (*Belgisch Staatsblad*, 30 april 1991), nog niet in werking was getreden.

Voor de motieven uiteengezet sub. 5.B.2 en gezien het eigendomsstelsel waaraan de schoolgebouwen zijn onderworpen varieert naargelang van de inrichtende macht die er eigenaar van is, vereist artikel 17, § 4, van de Grondwet niet dat het vrij gesubsidieerd onderwijs en het officieel gesubsidieerd onderwijs op volledig gelijke voet zouden worden behandeld bij de toekenning van

geldmiddelen door de Gemeenschap bestemd voor onroerende investeringen.

Uit niets blijkt daarenboven dat niet zou voldaan zijn aan de hoger, sub. 5.B.4 en 5.B.5 gestelde vereisten.

Om die redenen,

Het Hof

verwerpt het beroep.

Aldus uitgesproken in het Nederlands, het Frans en het Duits, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 2 april 1992.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

J. Delva